

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 6 november 2018 met nummer RvVb-S-1819-0238
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0564-S

Verzoekende partijen	1. de heer Hendrikus VAN GERWEN , 2. mevrouw Marie-Madeleine WILLEMKENS beiden met woonplaatskeuze te 8200 Brugge, Kasteelhoeverstraat 26
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Departement OMGEVING, afdeling West-Vlaanderen

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen door neerlegging ter griffie op 23 april 2018 de schorsing van de beslissing van de verwerende partij van 8 maart 2018.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een verkavelingsvergunning verleend voor het verkavelen van grond in 4 loten op een perceel gelegen te 8200 Brugge, Kasteelhoeverstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 30, sectie B, nummer 611Z.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 3 juli 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de verzoekende partijen op het eerste gezicht geen verzoekschrift tot vernietiging hebben ingediend binnen de decretaal voorgeschreven beroepstermijn en bijgevolg dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partijen hebben geen verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan op elk ogenblik de schorsing bevelen van de bestreden beslissing op voorwaarde dat wordt aangetoond dat de zaak hoogdringend is zodat de behandeling ervan onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht verantwoordt met toepassing van artikel 40, §1 DBRC-decreet.

Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Een verzoekende partij kan bijgevolg slechts op een ontvankelijke wijze een vordering tot schorsing indienen wanneer zij binnen de door artikel 4.8.11, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorgeschreven beroepstermijn eveneens een vordering tot vernietiging instelt. Een vordering tot schorsing is steeds een *accessorium* van een beroep tot vernietiging.

Het verzoekschrift heeft als opschrift “Verzoekschrift tot schorsing”.

De verzoekende partijen hebben geen verzoekschrift tot vernietiging ingediend binnen de decretaal voorgeschreven beroepstermijn.

De verzoekende partijen hebben geen verantwoordingsnota ingediend en betwisten derhalve de vaststellingen van de voorzitter van de Raad niet.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 6 november 2018 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER